Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöva registreras, bora gärna betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och ..ore $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum en kol spalt. Betalning för annonser bor all tid insändas i förskott.

Torsagen den 30 September 1920.

EN FÖRÄNDRING som vi hoppas till detta bättre ha vi från och med detta nummer företagit med vår ledaresida, i det att vi flyttat densamma från sidan 4 till sidan 2. Detta har skett av praktiska skäl. Sidorna 2, 3, 6 och 7 tryckas först samt sidorna 1, 4, 5 och 8 sist. I sista minuten kommer det alltid en del annonser, som inkräkta på utrymmet samt så att säga förstöra vår ledaresida, både vad innehåll och typografisk utstyrsel beträffar. Detta har beklagligt nog varit fallit i några av våra senaste nummer. Men nu ha vi som sagt löst den gordiska knuten samt återgått till att placera våra ledare på sidan 2, som vi förr havt det.

Det tager ju litet tid för en ny man på en ny plats att så att säga komma in i gängorna samt komma å nivå med "de lokale forhold." Vi ha hittills gjort vårt bästa samt komma framdeles att göra detsamma. På samma gång vilja vi säga, att vi vore ytterst tacksamma för råd och anvisningar från vår läsekrets' sida. Vår strävan är att stå i så innerlig kontakt som möjligt med vår läsekrets för att på bästa sätt kunna betjäna densamma.

Allt som är av intresse för våra farmare är också av intresse för oss. I sammanhang därmed vilja vi fästa uppmärksamheten på de artiklar över den ko-operativa mejerirörelsen i Manitoba samt över farmarrörelsens i Canada historia, vilka inflyta i detta nummer. Det har varit oss ett särskilt nöje både att studera dess utveckling samt skriva därom, ty denna farmarrörelse är en mäktig epok i detta lands historia och en epok över vilken detta lands farmare med rätta kunna känna sig stolta. Vi vilja uppmana våra farmare att sluta sig till denna rörelse, som bär framtiden lycka i sitt sköte.

DEN GANSKA SVÅRFÖRSTÅELIGA Dominion Election Act kommer till användning vid den förbudsomröstning, som skall äga rum den 25 oktober i Manitoba, Saskatchewan och Alberta. För att nu våra läsare på ett rätt sätt skola kunna använda sig av sina rättigheter vilja vi, så gott vi förmå, förklara denna rösträttslag.

Alla som äro födda i någon Hans Majestäts Dominions äro röstberättigade utan hänsyn till, vilken nationalitet hans föräldrar tillhöra. Vidare alla som äro personligen naturaliserade medborgare av Canada. Vidare hustru till en person, som var naturaliserad i Canada före den 1 januari 1918 — förutsatt att hustrun är född på den amerikanska kontinenten. Vidare barn av en person, som är naturaliserad i Canada före den 1 januari 1918. Föräldrarnas naturalisering måste dock ske, innan barnet fyllt 21 år och barnet måste bo tillsammans med sina föräldrar samt vara fött på den amerikanska kontinenten.

Vidare har barn av en person, som en domare i överensstämmelse med sec. 29 i Dominion Election Act.

Vad våra läsare särskilt böra lägga märke till är, att hustrun till en svensk, som är naturaliserad canadensisk medborgare icke är röstberättigad enligt Dominion Election Act, såvida hon ej själv personligen är naturaliserad eller har vänt sig till en domare (county court judge) samt erhållit sådant certifikat, som omnämnes i sec. 29 av lagen. Vidare bör man lägga märke till, att barn födda av föräldrar naturaliserade i Canada icke äro röstberättigade på grund av föräldrarnas naturalisering, såvida barnet icke är fött på den amerikanska kontinenten. Son eller dotter av en svensk, som är naturaliserad medborgare i Canada är alltså icke röstberättigad, om han eller hon äro födda i Sverge eller varsomhelst utanför Nordamerika.

Då sålunda Dominion Election Act kommer att användas både den 25 oktober och framdeles, böra alla, vilka äro i tvivel om sin rätt att rösta, vända sig till en county court judge samt anhålla om sådant certifikat, som omnämnes i sec. 29 av Dominion Election Act.

Ett dylikt certifikat innehåller en förklaring från domaren att vederbörande person — man eller kvinna — har anhållit om personlig naturalisering samt är kvalificerad att bliva naturaliserad och således därmed röstberättigad.

EN AV HUVUDLÄNKARNA mellan civilisation och barbarism synes vara grymhet. Men vid jämförelse vinner barbaren därpå. Som klass taget var han mindre grym än de nationer som missionera bland hedningarna, som bygga sjukhus, som rädda fallna kvinor och som taga hand om föräldralösa barn. Förenta Staterna, en av de mest filantropiska nationerna, har till sin eviga skamfläck tortyren av negerrasen, av vilka 1919 67 hängdes genom lynchlagen och 11 brändes offentligen på bål. I vissa fall är sanningen därav verifierad genom fotografier.

Ingen vildestam överträffade denna massgrymhet av en mob, vilken såsom regel ej väntar att få bevis på sina anklagelser och vilken därför ofta torterar till döds den oskyldige istället för den skyldige blott på grund av sitt rashat mot negern.

Amerikas vägran att övertaga mandat över Armenien för att hindra turkarnas massakrer emot de hjälplösa armenierna har kanske sin logiska orsak i Amerikas vägran att handhava mandat över Lynch-landet.

Judiska pogromer, japansk tortyr i Korea, de djävulska grymheter som praktiserades av belgarna i Kongo samt av britterna i Putumayo gummiland äro lika fasansfulla som barbarernas grymheter.

Många av dem hade sin motsvarighet fast i en större skala under kriget, som fick tjänstgöra som ursäktsorsak. Men kriget skall ju nu vara över. Likväl bevittna vi armeniska massakrer, irländska massmord och general Dyer, som i Indien i kallt blod skjuter ner 500 hinduer. Grymhet synes trivas på civilisationens mark.

FÖR NÅGOT ÖVER ETT SEKEL tillbaka höll Frankrike på att erövra Europa. I dag är det döende. Dess civilisation har satt sitt märke på alla kontinenter. Dess stormaktsdrömmar ha varit superba. Även nu söker Frankrike tillämpa ett fördrag, som ger det främsta platsen bland kontinentens nationer. Men de läppar, som ropa på makt, hålla redan på att knipas ihop i dekandensens blekhet.

Franska arbetsministern har nyss offentliggjort födelse- och dödsrekorden i Frankrike för åren 1918 och 1919. År 1918 var där (i avrundade tal) 399,000 födelser och 788,600 dödsfall eller en födelse till två dödsfal. År 1919 var där 413,400 födelser och 635,700 dödsfall eller två födelser mot tre dödsfall. Av Frankrikes 77 departement har endast 1 rapporterat flere födelser än dödsfall; 13 rapportera mer än dubbelt så många dödsfall som födelser; i ett departement var dödsfallens antal nära tre gånger så stort som födelsernas.

Hela Frankrike är i greppet på en process, som med ödets oemotståndliga makt sopar bort det från jorden. Premier Millerand må tala; miljonärerna må skjuta skattebördan på småfolkets skuldror; bankirerna må föra sina krig i Syrien, men när allt kommer omkring, så är Frankrike döende och världskriget har påskyndat förfallsprocessen.

De franska konstnärernas och diktarnes verk leva. Franska bönder skola fortfarande avtvinga jorden ett levebröd. Där blir en smula industri och handel, men bland de nationer, som år 1950 tävla om världsherraväldet, skall Frankrike ej räknas, sär dr Scott Nearing.

STABILITETEN I DET EUROPEISKA statssystemet kommer att saknas så länge Tyskland icke medgivits dräglig levnadsvillkor skriver G. H. T.

Den är endast skenbart och för tillfället räddad genom den framgång som den franska politiken vunnit genom polackernas seger över den ryska invasionsarmén. Om också freden slutes under intrycket av de polska segrarna — något som ännu återstår att se; planerna på 1772 års gränser ha åter dykt upp och fylla den franska utrikesledningen med svåra bekymmer — så ha icke därmed de nya förhållandena i östra Europa vunnit fasthet. Det är det betecknande för Versailles-fredens stadganden att de snart sagt allestädes måste upprätthållas med vapenmakt. Förrän man når fram till anordningar som icke äro i behov av detta stöd uppnås ingen varaktig fred.

Men där stöter man först och sist på problemet Tyskland. Så länge detta stora folk mitt i Europa tvingas att utgöra en sjudande oroshärd äro möjligheterna till krigiska förvecklingar alltid för handen. Varje antifransk strömning har sin anknytningspunkt given och beredd.

SOM BEKANT HA de världsberömda filmskådespelarna Douglas och Mary Fairbanks nyligen besökt London. Om den vansinniga hyllningen för dessa båda publikgunstlingar skriver "Den magre" i Arbetet följande rätt så träffande ord:

De engelska tidningarna överflöda av notiser, intervjuer, kåserier och reportageartiklar. Anledningen är ett världsomskakande evenemang — Mary och Douglas ha gjort London den äran av ett besök.

Det förutsättes att alla skall veta vem Mary och Douglas är. Bägge sprattla i tusentals meter film en gång i veckan jorden runt — i skådespel det ena fänigare än det andra. Doug har ett kritvitt bett (som det heter, när det är fråga om hästar), vilket han exponerar i ett stereotypt idiotiskt leende, som är värt miljoner.

Sådan är "kulturen" i våra dagar.

Tre ansedda Londontidningar ägna det remarkabla besöket — ledande artiklar! Det är filmgalenskapens kulmen! Att det detaljerat beskrives i övriga spalter, hur Mary och Doug äta, le, kyssas, gå, kläda sig o. s. v. förvånar inte längre.

Det världsberömda herrskapet hotade att lyckliggöra även Sverge, som dock i sista minuten undgick att utsättas för en ny smittofara av den andliga sjukdom, vilken kallas — filmgalenskap.

Canada har blott en stor industri — exploateringen av sin jord samt sina naturliga resurser.

Henry Ford förutspår att trans-atlantisk lufttrafik inom fem år skall höra till de vardagliga företeelserna. Eja, vore vi där!

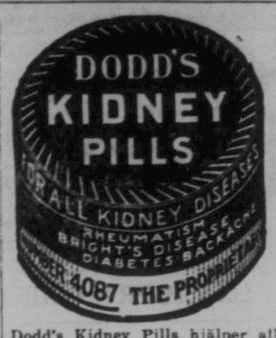

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av beta!ningen. The Dodds Medicine Co Ltd., Toronto, Ont.

Farisee och publikan.

(Biblisk sonett.)

Han stod långt fram i tämplet, bad så böner
och prisade sig själv inför sin Gud:
"Jag följer noggrant lagen och dess bud,
jag är den frommaste av dina söner.

Eländas tacksamhet mitt huvud kröner.
Rättfärdighetens vita, sida skrud
jag länge burit. Må min stämmas ljud
dig tacka för den huldhets nåd, jag röner."

Vid tämplets dörr en annan hördes bedja:
"Misskunda dig, o Gud, slit syndens kedja
och fräls mig undan ondskfull, lastbar värld."

Jag säger eder: "Denne gick rättfärdig
från Herrens hus. Den andre var ovärdig,
fast farisé och uti skriften lärd."

Reimar Remidav.

British Columbia har en landareal av 395,000 kvadratmil samt en vattenareal av 2,439 kvadratmil. Befolkningen var vid dess sista census 392,480. Provinsens klimat är mera omväxlande än på något annat ställe i Canada, ty under det att de övre sluttningarna på Rockies äro lika kalla som Labrador, är den södra kusten så varm att apelsiner mogna ute i det fria. Men i allmänhet är klimatet milt och jämt samt liknar det på flera ställen i England. Dess många utmärkta dalar samt jämna platåer äro särskilt bördiga. Det finnes sjutusen mil av kusträcka med hundratals hamnar. Dess rika fiskvatten, dess ofantliga skogar, dess oräkneliga rikedom på mineraler och dess egendomliga geografiska ställning på Pacific kusten — tyda allt på att provinsen är en av landets framtida skattkammare.

Jordbruk och fruktodling bekomma hastigt av allt större betydelse samt producerar årligen för tjugofem miljoner dollars värde. De södra dalarna äro redan berömda för sina äpplen under det att persikor, päron, plommon och körsbär samt annan småfrukt börjar allt mer uppmärksammas.

British Columbia har den största kompakta arealen av salubar skog i Amerika, som beräknas till 182,750,000 acres samt 350 billioner fot. Den årliga skogsavverkningen beräknas i medeltal till två billioner fot från omkring 800 skogsläger samt 425 sågverk.

Vad fisket beträffar, är provinsen ovanligt rik. Den totala fångsten under 1915—1916 var värderad till $14,538,320 under det att den konserverade laxen steg till 1,132,000 lådor.

Rikedomen av mineraler i British Columbia kan knappast beräknas, ty långa sträckor av landet, som ibland omfatta tusen kvadratmil, ha ännu aldrig beträtts av malmsökare. Många områden, som äro kända för att vara rika på mineraler, kunna ej nås genom järnvägar. Dock steg produktionen upp till 1915 till över 516 miljoner dollars och den årliga produktionen håller sig mellan 30 till 40 miljoner. För 1915 voro siffrorna: guld $5,937,934, silver $1,588,991, bly $1,939,200, koppar $9,835,500, kol $5,638,852, koks $1,475,226, andra mineraler $1,571,181.

Kolen i provinsen varierar från vanlig lignit till antracit och det mesta därav är märkvärdigt användbart för ångfartyg. Ångbåtstrafiken på hela amerikanska Pacific-kusten vänder sig nu till British Columbia för att fylla sina kolbehov. Förutom de otaliga förråden av kol på Vancouver Island ha de vidsträckta lagren vid Crow's Nest Pass visat sig innehålla utmärkt ångkol. De kolförande områden, som hittills bearbetats, utgöra omkring 65,000 kvadratmil. Den kvantitet, som finnes under dessa områden, beräknas till från fyra och en halv till nio millioner ton per kvadratmil. Totaltillgången har anslagits till 45 millioner ton. Guld finnes i större eller mindre kvantiteter över hela provinsen. Men gruvorna vid Kootenay och Cariboo distrikten bliva alltmera framträdande som kvartsgruvtrakter under det att Cassiar, Atlin Lake och andra trakter hava utvecklat rika guldgruvor.

British Columbia har över 650 fabriksetablissement med en personal av 33,312. Man producerar där årligen till ett värde av $65,000,000. Fabriksrörelsen har stor hjälp av den enorma tillgängliga vattenkraften såväl som av den överflödande koltillgången.

Bankintressena tillgodoses av 250 lokalavdelningar av oktrojbanker.

Provinsen representeras i Dominion parlamentet av tre senatorer samt sju medlemmar av underhuset. Den lokala regeringen består av en enda kammare, the Legislative Assembly, med 42 medlemmar.

Huvudstad är Victoria.

Pytt i panna.

Skämt och allvar, ros och ris och litet snärtar och stänk, tillagat av Harlequin.

Den berömda franska författaren Paul Hervieu säger på ett ställe i sina verk: **"Livet har det goda och utjämnande med sig, att det aldrig går oss så bra, som vi önska oss, och aldrig så illa, som andra önska oss."** Låtom oss för en stund tänka oss den paradoxala omöjligheten, att alla människor fått sina önskningar tillfredsställda. Vi skulle då få skåda en vidunderlig sakernas ordning eller rättare sagt en sakernas vidunderliga oordning. Tiggaren skulle då sitta i guldförgylda marmorpalats men varifrån skulle han då få folk, som betjänade honom? Kanske millionärerna, trötta på sitt liv i överflöd och lyx, skulle antaga den tjänande broderns gestalt. Det kunde ju tänkas. Men trolligare vore, att alla blevo herrar och ingen dräng. Och detta skulle leda till den sorgliga påföljden, att ingenting, platt ingenting bleve uträttat på vår fagra jord. Jorden skulle inte räcka till för de vittomfattande egendomar med jättestora palats ,som så många skulle önska sig. Och alla rikenas regeringar skulle inte på långa vägar kunna dela ut höga ämbeten åt alla äregiriga personer. Allt jordens guld skulle vara som en droppe i havet, om alla pänningtörstande personer finge så mycket därav, som de önskade sig. Med ett ord, allt som jorden bär och som är eftersträvansvärt för oss människor, skulle på ingen villkor förslå att fylla allas våra önskningar. Följden därav skulle bliva att ingen enda skulle bliva tillfredsställd: ägaren av så och så många millioner pund guld, skulle ej kunna få en enda att uträtta den allra minsta sak åt honom och troligen fick han både frysa och svälta i all sin rikedom; konugarna och landets högst uppsatta skulle inte ha en enda att befalla över, ty alla ansågo sig vara lika goda och vad för glädje hade de då av sina höga titlar och sina lysande ordnar; vetenskapsmännen hade ej längre någon tillfredsställelse av sin stora lärdom, ty alla andra kunde ju genom att blott önska sig densamma få all lärdom till skänks. Och last but not least inte en enda a kunde under dylika förhållanden ha den allra lilla minsta utsikt att övertrumfa sina kära medsystrar genom att kunna uppträda i en grannare och dyrare klädning. Och de kvinliga och de manliga käringarna i byxor hade ingen som alls utsikt att få en s:l i vädret, när det gällde att förtala sin nästa, ty bara genom att önska sig det, finge ju alla lika stor förmåga i den ädla skvallerkonsten.

Som man ser därav, skulle hela livets njutning gå förlorad, ty all dess eggande spänning, som kampen för det ena eller det andra medför, funnes ej då. Och därmed hade ju livet i själva verket förlorat något av sin bästa tjusning. Människan är ju i stort sett likt spelaren vid roulettbordet. När denne vet, att han jämt har utsikt att vinna, så har spelet förlorat allt intresse för honom. Så skulle det ock gå för människan vid livets stora roulettbord. När hon såg, att hon alltid vann och att livet inte bjöd på några som alls omväxlingar, så skulle en gång den dag komma, då hon likt den övermätte romaren vid ett sista glas falnerervin lät sitt blod flyta ut i badkarets varma vatten för att gå en annan värld till mötes, där hon åtminstone har hopp om, att ej allt är det glädjedödande, ständigt samma enahanda.

Därför kunna vi vara tacksamma över, att livet ej ger oss allt, vad vi i vår fåvitsko önska oss. Men lika tacksamma böra vi vara över, att livet ej gör oss så illa som andra önska oss. Om vi fördenskull skulle sätta oss in i det lika orimliga förhållandet, att så verkligen kunde ske. Stackars alla de s. k. stora personligheterna. Deras liv skulle då bli ett enda matyrium och de skulle nödgas fly med bävande och skälvande hjärtan, sargade och sönderslagna till kropp och själ. Deras liv skulle bli ett verkligt helvete på jorden och deras lidanden skulle blott till svaga skuggbilder av medeltidens tortyr. Ty det finns väl ingenting av lidanden, som så kunna förtaga livet all glädje som just elaka, hämndgiriga och avundsjuka människors ondska. Människans ondska är ett gift som fräter och tär, som förorsakar pinande oro och helvetiska smärtor. Men det är icke blott de stora, som skulle få lida. Även vi vanliga genomsnittsmänniskor skulle få se och erfara, hur mycken skada och huru många lidanden våra medmänniskor kunna tillfoga oss, om de blott få makten därtill. Vardagslivets små bekymmer och förtretligheter kuna i längden åstadkomma lika mycket lidande, som de stora och på en gång drabbande slagen, ja, stundom kännas de värre, därför att de aldrig någonsin vilja taga slut. Tänk om stenen kunde känna smärta, när den lilla vattendroppen under årtusendens lopp fortsätter med sitt arbetet att urholka densamma. Om så vore, skulle ej ett dylikt lidande kunna uttryckas på något vis, det vore något oerhört samt för oss vanliga människor alldeles ofattbart, liksom evigheten är oss ofattbar.

Fördenskull böra vi alla vara tacksamma mot en högre försyn, som ordnat det så vist, att vi ej få allt, vad vi önska, vare sig det gäller gott eller ont. I våra hjärtan, i våra ord och först och sist i våra gärningar böra vi visa en god försyn vår förståelse därav och vår tacksamhet därför. Vår strävan bör bliva att årligt och redligt göra det bästa av det liv, som blivit oss givit av en högre makt. I denna ofullkomliga värld är det en ren barmhärtighetsgärning mot oss, att livet söker så långt möjligt är att jämna vägen och utjämna missförhållandena samt fostra oss till självtukt genom den kamp för tillvaron, som vi alla måste kämpa. Knota och klaga ej därföre i fåvitsko. Brottsligt är det mot en högre försyn att önska sig att alla våra önskningar gå i uppfyllelse, men mer än brottsligt är det att önska sig att kunna göra ont åt sina medmänniskor. Den människan vore det enligt bibelns ord bättre, att en kvarnsten hängdes om hennes hals och hon kastades i havets djup.

Jakten efter äkta män

De belgiska flickorna ha återinfört en gammal folksed och indbjudit ungkarlarna från hela landet till follkfester, som havt till syfte inledandet av bekantskap "för eventuellt äktenskap."

Initiativet härtill togs av flickorna i den lilla vallonbyn Ecanussines Engheien. Alla traktens unga, oförlovade flickor voro med. Festprogrammet upptogs av föredrag, konserter och promenader i det fria. Taktens vackraste flicka inledde festen med ett utmärkt föredrag, vari hon bl. a. med statistiska byråns protokoll i händerna visade, att de gifta männen nådde en högre åldersgräns än de ogifta. Dessutom var det varje god mans plikt att gifta sig, landet behövde familjer och barn efter det långa kriget.

De patriotiska flickorna i Ecanussines fingo genast strykande åtgång, särskilt bland de återkomna soldaterna, och många voro de, som funno en ledsagare för livet.

Exemplet smittade och flera andra byar höllo liknande fester.

I Ronqueres var det icke traktens flickor utan ungkarlarna som voro inbjudarna. I Jodoigne har vidare bildats en förening som med alla tillåtna medel vill hjälpa de unga flickorna att finna sig en man.

The ROYAL BANK of Canada

REKOMMENDERAR SINA

MONEY ORDERS

såsom en säker och ekonomisk metod för remittering av belopp upp till $50.00.

Betalbara utan avgift vid varje bank och varje filial i Canada (utom Yukon) och Newfoundland.

$5.00 och under	3c	över $10.00 upp till $30.00	10c
över $5.00 upp till $10.00	6c	över $30.00 upp till $60.00	15c

Kapital och reserv $35,000,000
Totaltillgångar över $584,000,000

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPARTMENT

En av en serie artiklar av olika tjäns temän i Manitobaregeringens tjänst.

Lagra grönsaker för vinterbruk.

På hösten borde varje sparsam familj upplagra ett rikligt förråd av grönsaker för vinterbruk. Omkring 75 procent av det slags grönsaker, som växa i trädgården, kunna hållas åtminstone för några få veckor och många av dem hela vintern. På ett rätt sätt lagrade grönsaker äro nästan lika goda som dem, vilka tagits färska från trädgården. De äro av stort värde från hälsovårdssynpunkt och det rikliga bruket av grönsaker under vintern hjälper att reducera läkareräkningen.

De flesta grönsaker lagras bäst i en temperatur just litet ovan vattnets frystemperatur. De hållas bäst, där det är mörkt och kallt men där det ej fryser. För de flesta grönsaker, som kunna hållas på detta sätt, bör atmosfären varken vara för torr eller för fuktig. Om den är för fuktig, löpa de stor fara att ruttna; om den är för torr, som ofta är fallet där lagerkällaren innehåller en eldstad av något slag, komma de att skrumpna av brist på fuktighet. Troligen åstadkommes skada oftare i detta land genom att hava luften omkring grönsakerna för torr än för fuktig.

I många fall brukas källaren för att lagra upp grönsakerna. I somliga hus och särskilt i städerna finnes en eldstad av något slag för att värma upp huset placerad i källaren och följden blir att hela källaren blir för varm för att lagra grönsaker. När detta är fallet, kan en avbalkning av vanliga bräder om de hopsättes tätt nog brukas för att avstänga grönsakerna från hettan. Även en avbalkning med endast enkla bräder gör en stor förändring. Men därvidlag bör man alltid anbringa en stor nog dörr, så att man under de kallaste vinterdagarna skall kunna vara i stånd att insläppa nog värme. Dörren bör räcka från toppen till bottnen av källaren, så att den varma luften skall kunna vara i stånd att inträngа i den kalla avbalkningen nära taket och den kalla luften vara i stånd att komma ut vid bottnen.

I många fall finnes emellertid ingen eldstad eller uppvärmningsapparat i källaren och den svårighet, som ägaren då har att övervinna, är att hålla frosten ute under de allra kallaste vintermånaderna. Där stora kvantiteter av grönsaker förvaras i källaren, så betalar det sig väl att ha skorstenen byggd rätt ner i källaren, så att, även om huset ovanom är uppvärmt av kaminer, en annan liten kamin kan placeras nere i källaren samt brukas för att hålla frosten borta under särskilt kallt väder. Särskilt om man är bosatt nära en stad samt därför i stånd att sälja överskottet av grönsakerna under senare delen av vintern eller under våren, kommer kostnaden av en liten kamin snart att betala sig. Då man lagrar upp grönsaker i en källare, där väggarna antingen bestå av jord, sten eller cement, bör grönsaksbingarna placeras på ett litet avstånd från dessa väggar, så att luften kan cirkulera mellan väggarna och grönsakerna. Frost angriper lätt en mängd saker, om de tillåtas att aktuellt beröra varandra. Men om varm luft cirkulerar mellan dem, kommer frostens makt att i detta avseende brytas.

Varningar för upplagring.

Låt ej frosten skada skördarna, innan ni läger in dem i källaren.

Lägg ej in dem, då de äro våta.

Betäck ej rötter med fuktig sand, om källaren är varm. De börja att växa, om ni gör så.

Försök ej att lagra lök, squash eller pumpkin i en kall källare. De skola hålla sig bättre i ett torrt samt något varmt rum.

Glöm ej att vakta edert lagerrum samt plocka ut alla angripna exemplar innan det onda sprider sig.

Glöm et att termometern är en god vän i lagerrummet.

Om det är möjligt att anskaffa ett särskilt lagerrum, välj då ut den del av källaren, som ligger längst bort från eldstaden, samt där den största luftcirkulationen kan åstadkommas.

Några individuella slag av grönsaker.

Betor — Fastän ägande förmåga att uthärda en del frost, böra ej betor vara allvarligt frusna, innan de skördas. Om de äro ämnade för bordsbruk, böra bladen på betorna slitas av i stället för att skäras av med kniv. Om de skola kokas med detsamma, så är det bäst att lämna kvar fyra tum av bladen ovanför roten, men om de skola lagras, böra bladen slitas av, ty annars komma de att ruttna. Betor hålla sig mycket längre, om de läggas i sand. Med fyra grader ovanför fryspunkten böra de hålla sig till maj.

Kål — (cabbage) bör förvaras vid en temperatur, som är just ovan fryspunkten. De kräva en god cirkulation av frisk luft. De hålla sig bäst uppstaplade ej för djupt på sluttande hyllor, så att luftväxling tillåtes. Små partier kunna hängas upp i taket i sina rötter. Om man blott har ett ringa antal av dem, kunna de bevaras bättre genom att låta rötterna vara kvar. Om de finnas i stora kvantiteter samt måste läggas i hög, bör man sluta ett ventilationsrör upp genom högen. Om kålen fryser, upptina den mycket sakta.

Morötter. — Morötter böra förvaras i en mörk, kall plats. Hålla sig mycket bättre, om de förvaras i sand.

Citroner — Dessa böra konserveras utan mycket uppskov. De hålla sig ej väl i sitt naturliga tillstånd.

Lök — De böra spridas på sluttande hyllor, så att en fri luftcirkulation kan uppkomma. Lagren böra ej vara mer än tio tum djupa. Om de frysa, håll dem frusna så länge som möjligt, alldenstund omväxlande frysning och upptining förorsakar dem att ruttna. Övermogna lökar böra ej lagras. Torka löken väl, innan ni lagrar den, samt lagra den i en torr plats. Ett annat rum än källaren är kanske att föredraga. Den bästa temperaturen är just ovan fryspunkten.

Palsternackor — Gräv mycket djupt på hösten i och för vinterlagring. De hålla sig bättre om täckta med fuktig sand så att de hindras från att torka. Några få för bruk om våren kunna lämnas i trädgården hela vintern samt grävas upp, innan topparna på nytt hunnit växa två tum långa.

Potatis — Den kan hopas i en massa i en mörk plats. God ventilering är av stor fördel och bingen bör befinna sig på ett litet avstånd från väggen. För en rätt lagring bör inga skämda potatis finnas vilka kunna sprida förskämdheten. Undvik solljus.

Squash och pumpkin — Lagra i en torr plats samt lämna kvar stjälken. Var aktsam att inga stötar sätta märken. Dessa kunna hålla sig i en avsevärt varmare temperatur än de flesta andra grönsaker. Omkring 50 grader Fahrenhelt är lagom.

Rovor — Svenska rovor hålla sig väl. De kunna läggas i hög. Atmosfären bör ej vara för fuktig. De hålla sig bättre, om de ej äro skurna eller stötta.

Guvernör Cox önskar självbestämmanderätt för Kina, Japan, Persien, Turkiet och Irland eller med ett ord för alla länder, som ligga utom Förenta Staternas intressesfär. Med äkta wilsoniansk fariséism glömmer han Porto Rico, Cuba och Filippinerna.

Män, som slåss och döda för att avgöra sina privata tvister, kastas i häktelse. De betraktas som "brottslingar." Men män, som slåss och döda för att avgöra diplomaternas och kapitalisternas tvister, kallas för "hjältar." Det är mycket ont om årligt tänkande i världen. Men ett hopp om en bättre dag ligger dock i det faktum, att "kanonmaten" börjar bli trött på att begå mord för att behaga de höga herrar, vilka äro böjda för erövring.